

MUN LAULUT VIELÄ SOI

JORI MÄNTYSALO

kurin turbiini eli Popedan laulaja **Pate Mustajärvi** kuoli tapaninpäivänä.

Julkiselta rooliltaan hän oli rokkikukon prototyyppi, mies joka keikkaili ympäri maan, nosti jalkaa isolle kaiuttimelle ja lauloi Kersantti Karoliinasta. Jotain hyvin suomalaisen prototyyppiä sopivaa oli myös hänen maailmankatsomuksensa.

Popedan lauluissa ei mennä kirkkoon virsiä veisaamaan. Toisaalta kun on vuonna 1972 Tin Lizzyn konsertissa rakastuttu, on pari vuosikymmentä myöhemmin vuorossa meidän pojan rippijuhlat. Näinhän se edelleen on: kirkossa käydään tyypillisesti nolla kertaa vuodessa, mutta rippikoulun käy edelleen viisi nuorta kuudesta.

Mustajärven käsityksiä ei tarvitse arvata. *Kirkko & Kaupunki* -lehden haastattelussa pari vuotta sitten hän pohti: ”Mietin, näetköhän sää Arwo [Mikkonen, kuollut 1986] tämän. Ehkä hän jossain sukki tyytyväisenä viikisiään ja poltti valkoista Marlboroa. En tiedä.”

Tässä näkyy ehkä Suomen yleisin uskontunnustus. Ei ateismia, ei kristinuskoo, jotain epämääräistä puolittaista uskoa.

Toisin sanoen: Kirkko ja uskonto ovat jo hävinneet, mutta ei vielä voi sanoa ateismin voittaneen. Kirkon häviön näkee jo tuosta haastattelusta, lehteen on jouduttu kelpuuttamaan noin heikko uskonpilkahdus. Mustajärvi kertoi ymmärtävänsä elämän rajallisuuden, ja siinä olikin enin, mitä hänestä saatiin irti.

Perinteisen kristinuskon arvojen hylkäämisestä kertoo myös hänen haastattelunsa Yleisradiolle vuonna 2018: ”- sateenkaari on suora kannanotto. Me olemme vain ihmisiä ja kaikilla on samat oikeudet olla ihmisinä täällä keskenään. Me olemme niin äijä, että sateenkaaret, rakkaus tai pönipiirokset eivät machoutta hetkauta - -”. Tämäkin ajattelu on jo valtavirtaa Suomessa.

Kuolinilmoituksessa oli risti, mutta ei muuta uskonnollista. Hautajaiset pidettiin tietävästi kappelissa. Niin tulee olemaan suurella enemmistöllä vielä vuosia. Lopulta nekin jäävät vähemmistöön ja marginaaliin, ja jäljellä on enää sanoja: sadan vuoden

kuluttuakin ”kuoli tapaninpäivänä” kertoo lähdön koittaneen joulukuun 26. päivä.

Entä mitä jää Patesta jäljelle? Se on ateistin helppo kertoa: ”Mä elän vieläkin, mun levyt vielä soi ja soi ja soi...” (”Mä elän vieläkin”, levytys 2000).

Kirjoittaja on Vapaa-ajattelijain liiton puheenjohtaja

Vapaa-ajattelijoiden uusi verkkokauppa on auki!
vaparishop.myspreadshop.fi

